

vaste regel bevindt zich hun naam op een klein marmeren bordje achter het bed in den muur. Dit bekendmaken evenals het benoemen der zalen naar vorstelijke personen, die zich moeite gaven, of groote gift-schenkers, treft den Nederlander eerst minder aangenaam, doch tenslotte geeft de ervaring den doorslag, dat volgens dit stelsel grootere giften inkomen. Het eigenlijke bestuur bestaat uit de specialisten zelf met een commissie der „governors”. terwijl een der specialisten meestal voor zijn leven de directeursfunctie vervult en tegenover de gouverneurs representeert. Op de zalen vindt men aan ieder bed opgehangen een ziektelijst, aan het hoofd waarvan met groote letters gedrukt de naam van den geneesheer. Naar allerlei gezichtspunten worden de patiënten verdeeld over de zalen, doch zóó, dat ieder zijn vast getal heeft, dat hij behoudt tot zijn 65ste of 70ste jaar. Voor de polikliniek heeft ieder zijn eigen uren. De assistentplaatsen zijn zeer gezocht. Behalve een chirurgische, pathologische-anatomische en experimenteele afdeling zijn aan een ziekenhuis verbonden één of meer „régistrars”, waaruit vaak consulteerende specialisten groeien, en 3 of 4 „clinical clerks”, een positie houdende tusschen co-assistent en volontair-assistent ten onzent; ook buitenlanders kunnen daartoe gelegenheid erlangen met eenige introductie.

Amsterdam, 19 October 1913.

Dr. L. J. J. MUSKENS.

DE ZOOGENAAMDE YOGHURTPLANT.

Twee maal ben ik in de gelegenheid geweest het bloemkoolachtige z.g. yoghurtplantje bacteriologisch te onderzoeken. Uit één der plantjes konden alleen diplococcen gekweekt worden, terwijl uit het tweede plantje naast diplococcen ook gist tot ontwikkeling kwam. Beide soorten diplococcen hadden een krachtig vermogen tot melkzuurvorming, waarmede een dikke stremming der melk hand aan hand ging.

Uit deze bacteriologische uitkomsten blijkt, dat althans de twee door mij onderzochte yoghurtplantjes niets te doen hadden met de echte yoghurt, aangezien noch de bacillus bulgaricus noch de streptococcus bulgaricus aanwezig waren. Wil men dus een diëtetisch-therapeutisch gevolg bereiken door de toediening van yoghurt, dan kan men dit niet doen door de patiënten melk aangezuurd met de z.g. yoghurtplant te laten gebruiken.

Evenmin waren de door mij onderzochte plantjes (van één der plantjes waren aantientallen familieleden en kennissen afleggers afgestaan) echte kefirkorrels. In echte kefir komt het naast een fijnvlokkige stremming van de melk en een gedeeltelijke peptonisatie van het caseïne tot een karakteristieke koolzuur- en alcoholvorming uit melksuiker. Deze ontbrak geheel; evenals het voor kefir kenmerkende bacterium caucasicum. De kefir-saccharomyceten resp. torulaceën zijn niet in staat de melksuiker zelfstandig af te breken. Daaraan moet eerst voorafgaan een splitsing in haar componenten (druivensuiker en galactose) door laktosehoudende melksuikerbacteriën, zooals het bact. caucasicum.

Wat dus op het oogenblik in ons land zoo sterk van huis tot huis gaat, is volgens mijn ervaring noch yoghurt noch kefir, maar een praeparaat, dat in hoofdzaak niets anders doet dan melk zuur en dik maken zooals gewone karnemelk. Dat in de zelfbereiding door een gemakkelijk intredende verontreiniging een zeker gevaar schuilt, behoeft niet verder te worden gezegd.

Amsterdam, 21 October 1913,

F. BASENAU.

VERSCHIJNSELEN BIJ DIABETISCH COMA.

Naar aanleiding van het stukje van collega F. A. STEENSMA in het nummer van 11 Oct. jl. wensch ik het volgende geval mede te deelen.